

[Udenrigsministeren.]

herunder om fornødent anvendelse af væbnet magt, for at bevare eller genoprette international fred og sikkerhed. Såfremt plenarforsamlingen ikke er samlet, kan den indkaldes til ekstraordinært møde med 24 timers varsel på begæring af syv medlemmer af sikkerhedsrådet.

Der oprettes en stående undersøgelseskommission bestående af 9—14 medlemsstater, hvis opgave det skal være at indhente øjeblikkelig og objektiv oplysning fra ethvert område, hvor der består fare for den internationale fred og sikkerhed. Kommissionen, der er tænkt oprettet foreløbig for årene 1951 og 1952, skal under visse betingelser stå til rådighed for såvel sikkerhedsrådet som plenarforsamlingen og interimskomiteen.

Medlemsstaterne opfordres i dette forslag til at overveje arten og omfanget af den hjælp, som de i givet fald vil være i stand til at yde til støtte for forholdsregler, der måtte blive truffet af De Forenede Nationer til genoprettelse af international fred og sikkerhed.

I forbindelse hermed anbefales det medlemsstaterne indenfor deres nationale væbnede styrker at opretholde særligt uddannede og formerede enheder, der til enhver tid skal kunne anvendes af De Forenede Nationer, når sådan anvendelse måtte blive anbefalet af sikkerhedsrådet eller plenarforsamlingen. Det er dog ikke meningen, at sådanne troppestyrker ikke tillige skal kunne anvendes til selvforsvar og kollektivt forsvar i henhold til pagtens artikel 51.

Der skal nedsættes et udvalg, der i samarbejde med generalsekretæren skal foretage undersøgelser og senest den 1. september 1951 aflægge beretning til sikkerhedsrådet og plenarforsamlingen om de midler, herunder væbnede styrker, som vil kunne stilles til rådighed for De Forenede Nationer med henblik på at gennemføre pagtens mål og principper.

Dette forslag forekommer at være et værdifuldt bidrag til styrkelse og udbygning af De Forenede Nationer. De seneste måneders begivenheder har tydeligt vist, at der i høj grad er brug for et effektivt, handlekraftigt og hurtigt virkende verdensforbund. Det er vigtigt, at De Forenede Nationer, når freden står på spil, ikke lammes af manglende enighed mellem stormagterne i sikkerhedsrådet, og at plenarforsamlingen kan iværksætte effektive og øjeblikkelige forholdsregler overfor fredsbrudere. Det er ligeledes vigtigt, at medlemsstaterne, alle-

rede forinden en aktuel situation foreligger, overvejer og planlægger, hvilken militær bistand hver især kan yde i givet tilfælde.

Det er regeringens opfattelse, at Danmark bør yde sin støtte til gennemførelse af enhver forholdsregel, der som det foreliggende forslag indenfor pagtens rammer kan tjene til virkeliggørelse af pagtens fornemste formål: opretholdelse og sikring af freden.

Når jeg siger „indenfor pagtens rammer“, betyder dette bl. a., at forslaget ikke pålægger medlemsstaterne pligter udover dem, der i forvejen følger af selve pagten. Thi den forudsætter jo netop, at der skal kunne stilles styrker til rådighed for sikkerhedsrådet efter nærmere aftale.

Regeringen har instrueret den danske delegation ved De Forenede Nationers 5. plenarforsamling i New York om i princippet at tiltræde resolutionsforslaget, selvom man mener, at visse dele af det må kunne simplificeres.

Jeg siger udtrykkeligt „i princippet“. For Danmarks vedkommende må det overvejes, om og i hvilket omfang landet eventuelt kan påtage sig dobbeltforpligtelser i militær henseende, altså i medfør både af Atlantpagten og den nye resolution. Denne side af spørgsmålet må derfor nærmere undersøges, inden Danmark eventuelt påtager sig militære forpligtelser i henhold til resolutionen.

Den norske og den svenske delegation har ligeledes under de hidtil stædfundne drøftelser givet forslaget deres principielle tilslutning. Den norske delegation er imidlertid ligesom den danske af den opfattelse, at forslaget må kunne forenkles. Den svenske delegation har under drøftelserne fremhævet, at den svenske værnepligtslov ikke indeholder hjemmel til, at svenske tropper sendes ud af Sverige.

Jeg kommer dernæst til planen om en fælles militær styrke i Europa indenfor rammerne af Den nordatlantiske Traktat, som alle ordførere har omtalt i deres taler her i tinget.

Jeg vil gerne gøre rede for hovedpunkterne i den resolution, som Det nordatlantiske Råd vedtog på sit møde den 26. september 1950 i New York.

Den går ud på, at Atlantmagterne snarest i Europa skal oprette en fælles militær styrke under en enhedsledelse — en styrke, der skal være i stand til at sikre forsvaret af de europæiske Atlantmagter.

Udover selve den principielle beslutning indeholder resolutionen visse retningslinier for styrkens oprettelse; men iøvrigt overlades